

Sygn. akt V Ca 2553/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - **SSO Magdalena Majewska**

Sędziowie **SSO Ada Sędrowska**

SSR del. Monika Wasilewska (spr.)

Protokolant **sekr. sądowy Agata Jabłońska**

po rozpoznaniu w dniu **19 grudnia 2012 r.** w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o odszkodowanie z tytułu wypadków komunikacyjnych

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 15 lutego 2012 r., sygn. akt II C 233/11

1. zmienia zaskarżony wyrok i powództwo oddala oraz zasądza od P. S. na rzecz Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od P. S. na rzecz Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2553/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 października 2010 r. P. S. wystąpiła przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej z żądaniem zasądzenia na swoją rzecz kwoty 3586,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2010 r. do dnia zapłaty. Zgłosiła również żądanie zasądzenia kosztów postępowania na swoją rzecz. Wskazała, że dochodzona kwota stanowi część odszkodowania, w postaci równowartości kosztów najmu samochodu zastępczego w czasie naprawy jej samochodu, uszkodzonego w związku z kolizją z dnia 24.05.210, w jakiej była poszkodowana,

Pozwana Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania na jej rzecz. Podniosła, że powódka nie wykazała, powstania szkody, w szczególności nie wykazała, że najem samochodu był uzasadniony; nie wykazała ponadto zasadności wysokości kosztów najmu, a pozwana zakwestionowała, że czynsz najmu nie odbiega od średnich cen na rynku.

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2010 r. Sąd Rejonowy (...) w Warszawie zasądził od pozwanej na rzecz powódki całą dochodzoną kwotę t.j. 3586,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2010 r, do dnia zapłaty; zasądził również na rzecz powódki kwotę 797,00 zł tytułem kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 24 maja 2010 r. doszło do kolizji samochodowej, w jakiej uszkodzony została samochód (...) o nr rej. (...), stanowiący własność P. S.. Sprawca kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu mechanicznego w Towarzystwie (...) spółce akcyjnej. W dniu kolizji uszkodzona oddała samochód do warsztatu naprawczego. W dniu 26 maja 2010 r. P. S. zawarła z A. L. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) umowę najmu pojazdu zastępczego, na podstawie tej umowy otrzymała w najem samochód m-ki (...) o nr rej. (...). Czynnosc za najem pojazdu, uzależniony został od okresu najmu i ostatecznie wyniósł 140,00 zł za dobę. Powódka potrzebowała samochodu do codziennego dojazdu z miejsca zamieszkania w W. do (...) w W. przy ul. (...), gdzie studiowała. Po dokonaniu oględzin oraz oględzin dodatkowych uszkodzonego pojazdu (...) odmówiło uszkodzonej pokrycia kosztów naprawy przy wykorzystaniu oryginalnych części. W związku z powyższym P. S. złożyła wniosek o likwidację szkody w (...) Towarzystwie (...) S.,A. z przysługującego jej ubezpieczenia autocasco. W związku z przedłużającym się sporem o naprawę pojazdu powódka zwróciła pojazd zastępczy po 21 dniach, t.j. w dniu 16 czerwca 2010 r. W dniu 28 czerwca 2010 r. PHU (...) wystawiła najemcy fakturę VAT na kwotę 3586,80 zł. Pismem z dnia 27 lipca 2010 r. P. S. bezskutecznie zwróciła się do pozwanej o wypłatę odszkodowania w postaci równowartości kosztów najmu jakie poniosła.

Wydając wyrok Sąd Rejonowy zważył, że powództwo należało uwzględnić w całości. Uznał, że podstawę roszczenia powódki stanowiły przepisy art. 436 § 2 w zw. z art. 415 w zw. z art. 822 § 1 k.c. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), zgodnie z jakimi za szkody powstałe na skutek zderzenia się mechanicznych środków komunikacyjnych, na podstawie umowy ubezpieczenia, odpowiedzialność ponosi ubezpieczyciel. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. obowiązany do naprawienia szkody winien pokryć wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z nim w normalnym związku przyczynowym. Zdaniem Sądu Rejonowego wydatek na zapewnienie uszkodzowanemu samochodowi zastępczego co do zasady można uznać za pozostający w adekwatnym związku przyczynowym z kolizją. Uszkodzenie pojazdu i konieczność oddania go do naprawy stanowi szkodę majątkową w postaci pozbawienia właściciela możliwości korzystania z rzeczy. Utrata możliwości korzystania z rzeczy – samochodu, stanowi szkodę, jaka może być wyrażona w pieniądzu, zwłaszcza, gdy istnieje możliwość odpłatnego wyrównania uszczerbku, poprzez skorzystanie z cudzej usługi lub najmu cudzego przedmiotu. Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że utrata możliwości korzystania z pojazdu, a w konsekwencji potrzeba zapewnienia posiadaczowi uszkodzonego pojazdu innej możliwości komunikacyjnej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z kolizją drogową i koniecznością naprawy uszkodzonego samochodu. Sąd wskazał, że powódka posługiwała się samochodem na co dzień, a nie okazjonalnie, pokonywała nim każdego dnia odległość ok. 50 km, dojeżdżając z miejsca zamieszkania do szkoły. Bez wątpienia konieczność korzystania z komunikacji miejskiej i podmiejskiej znacznie wydłużałaby czas dojazdu powódki na uczelnię. W ocenie Sądu Rejonowego również koszt wynajmu pojazdu zastępczego nie odbiegał od średnich cen najmu na rynku (...). Sąd doszedł do przekonania, że to na stronie pozwanej ciążył ciężar wykazania, że pojazd zastępczy był powódce zbędny w okresie, gdy go używała

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana Towarzystwu (...) spółka akcyjna. Zarzuciła orzeczeniu, naruszenie art. 6 k.c. poprzez bezzasadne uznanie, że to na pozwanej spoczywał ciężar wykazania, że dla powódki samochód zastępczy był zbędny, nadto poprzez uwzględnienie powództwa pomimo, iż powódka nie zaoferowała żadnych dowodów dla wykazania swych twierdzeń. Zarzuciła nadto orzeczeniu naruszenie art. 436 w zw. z art. 415 w zw. z art. 822 w zw. z art. 361 k.c. przez błędne uznanie, że zasądzenie kosztów najmu samochodu zastępczego pozostaje w normalnym związku przyczynowym z kolizją, jaka objęta jest odpowiedzialnością odszkodowawczą ubezpieczyciela; zarzuciła również błąd Sądu w ustaleniach faktycznych polegających na nieuprawnionym przyjęciu, że uczelnia (...) została zlikwidowana. Na podstawie powyższych zarzutów wniosła o zmianę wyroku Sądu I-szej instancji i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna i zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego podlegał zmianie.

Należało podzielić twierdzenia skarżącej, że to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania okoliczności na jakie powoływała się domagając się od pozwanej zapłaty. P. S. winna wykazać, że szkoda wystąpiła i podlega ona wyrównaniu przez pozwanego ubezpieczyciela. W sytuacji, gdy pozwana nie kwestionowała swej odpowiedzialności za skutki kolizji, dla wykazania konieczności wyrównania przez nią również kosztów poniesionych na najem samochodu zastępczego, wystarczyło, wykazać że te koszty pozostawały w normalnym związku przyczynowym z kolizją. Tego natomiast strona powodowa zaniechała. Zdaniem powódki sam fakt uszkodzenia jej samochodu i konieczność oddania tego do warsztatu naprawczego, wystarczało dla uwzględnienia kosztów najmu samochodu zastępczego, jako części odszkodowania za kolizję. Pomimo, iż pozwana kwestionowała konieczność korzystania przez powódkę z samochodu w okresie objętym najmem pojazdu zastępczego, strona powodowa nie zaoferowała żadnych dowodów dla wykazania twierdzenia, że dojeżdżała do szkoły codziennie. Zgodnie z powołaną w apelacji uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., sygn.. akt III CZP 5/11, której to poglądy podziela Sąd Okręgowy orzekający w sprawie, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko apelacji, iż to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania tego, że koszty wydatkowane przez powódkę na najem samochodu zastępczego były celowe i ekonomicznie uzasadnione. Powódka zaniechała tego, pomimo, iż pozwana w toku procesu kwestionowała zarówno, to że koszty najmu w swej wysokości były ekonomicznie uzasadnione, to znaczy odpowiadały cenom istniejącym na lokalnym rynku; jak również to, że były one celowe tzn., że powódka codziennie dojeżdżała do szkoły, jakiej była studentką.

Powódka twierdząc, że wykorzystywała samochód zastępczy tylko na dojazdy do szkoły, nie wykazała, że studiowała w systemie stacjonarnym i dojeżdżała każdego dnia do owej Wyższej szkoły niepublicznej. W sprawie możnaby uznać za dowód choćby przesłuchanie powódki, o co ta, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wносиła.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w całości włożył na powódkę obowiązek poniesienia tych, uznając, że w postępowaniu apelacyjnym pozwana wygrała postępowanie. Zmieniając wyrok Sąd Okręgowy zmienił również w tym kierunku rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów, uznając że pozwanej w całości należy się zwrot kosztów procesu jakie poniosła dla obrony swych praw.